

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-5/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članice vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo, OIB: 89755384389, Ulica grada Vukovara 78, Zagreb, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, OIB: 68011638990, Trg žrtava fašizma 3, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe VS iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi prava na pristup informacijama na sjednici vijeća održanoj 26. veljače 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/22-01/321, urbroj: 401-01/04-24-2 od 4. prosinca 2024.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem tuženika poništeno je rješenje Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo, klasa: UP/I-008-01/22-002/002, urbroj: 559-06/3-22-002 od 23. veljače 2022. (točka 1. izreke rješenja), djelomično je odobreno VS pravo na pristup preslici dokumenta Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo, klasa: 940-01/2021-010/0001, urbroj: 559-01/1-22-018 od 14. siječnja 2022., kojim glavna ravnateljica navedenog Zavoda dostavlja ministrici kulture i medija prijedlog imenovanja predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog i srodnih prava na način da se na istoj prekriju imena i prezimena neizabranih kandidata te podaci o njihovom obrazovanju, radnom iskustvu i stručnosti te se u tim dijelovima zahtjev odbija (točka 2. izreke rješenja) te je naloženo Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja (točka 3. izreke rješenja).
2. Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi kronologiju postupka, ističe da je tuženik poništio rješenje tužitelja od 23. veljače 2022. u dijelu u kojem je odlučeno o traženju zainteresirane osobe VS da joj se dostavi prijedlog upućen Ministarstvu kulture i medija u svezi imenovanja predsjednika i četiri člana vijeća stručnjaka za naknadu u području autorskog i srodnih prava po javnom pozivu i dodatnom javnom pozivu Zavoda iz studenog i prosinca 2021. Tužitelj je zahtjev

zainteresirane osobe odbio budući da je u vrijeme donošenja odluke o zahtjevu iste već bila donesena odluka o izboru predsjednika i članova vijeća stručnjaka čime je dostava prijedloga imenovanja postala bespredmetna i jer je testom razmjernosti utvrđeno da osim interesa zainteresirane osobe ne postoji javni interes za traženom informacijom. Tuženik u pobijanom rješenju pogrešno utvrđuje da on nije proveo test razmjernosti i javnog interesa na način na koji je određen Zakonom o pravu na pristup informacijama te nije jasno temeljem čega tuženik tvrdi da test razmjernosti nije pravilno proveden. Podaci za koje postoji javni interes će biti javno obavljani u odluci Ministarstva kulture i medija u "Narodnim novinama", a za ostale podatke ne postoji javni interes, pa je tužitelj testom razmjernosti utvrdio da javni interes za dostavu traženog prijedloga imenovanja ne postoji, a utvrdio je i da je sama dostava bespredmetna budući da slijedi javna objava traženih podataka. Smatra da je stav tuženika u pobijanom rješenju suprotan prethodno zauzetom stavu tuženika u sličnom postupku koji se također vodio po zahtjevu zainteresirane osobe VS, a vezano uz odluku o imenovanju predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog i srodnih prava koja je objavljena u "Narodnim novinama" 17/2019. te ukazuje na stajalište izraženo u tom predmetu i to u rješenju od 18. ožujka 2019. Iz navedenog je jasno da stav tuženika da objava odluke o izboru predsjednika i članova vijeća čini dostavu prijedloga tužitelja ministarstvu bespredmetnom i to upravo iz razloga što sama odluka o izboru sadrži podatke o predloženim kandidatima, kao i prijedlog tužitelja. Ističe da tuženik u pobijanom rješenju propušta obrazložiti iz kojeg razloga mijenja svoj stav iz 2019. da je dostava prijedloga imenovanja bespredmetna i da za dostavu ne postoji javni interes. Osim toga, pravna osnova na koju se tužitelj pozvao prilikom donošenja odbijajućeg rješenja nije uopće razmatrana kod odlučivanja o žalbi. Naime, predmetna pravna osnova, odnosno članak 15. stavak 4. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama jasno propisuje mogućnost ograničenja prava na pristup informaciji koja je nastala tijekom usuglašavanja pri donošenju akata te u razmjeni stavova i mišljenja između tijela, a mogli bi doći do pogrešnog tumačenja ili ugroziti slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. Tu pravnu osnovu tužitelj nije posebno obrazlagao, jer je iz samog teksta odredbe jasno da je moguće ograničiti pristup informacijama koje se odnose na razmjenu mišljenja i stavova između tijela koje nastanu tijekom usuglašavanja pri donošenju akata. Imajući na umu navedeno tuženik nije valjano obrazložio razloge za donošenje pobijanog rješenja pa predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje tuženika te potvrdi u cijelosti rješenje tužitelja od 23. veljače 2022.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako navodi tužitelja u tužbi nisu osnovani. Naime, vezano za tužbeni navod tužitelja kako je tuženik pogrešno utvrdio da tužitelj nije pravilno proveo test razmjernosti i javnog interesa, tuženik ističe kako je u žalbenom postupku ispitao pravilnost provedbe testa razmjernosti i javnog interesa koji je prethodio osporenom rješenju tužitelja te je utvrdio da se tužitelj kod uskrate pozvao na odredbu članka 15. stavka 4. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.), međutim isti nije pravilno proveo test i stavio u razmjer interes da se zaštiti tražena informacija i interes javnosti da se omogući pristup traženoj informaciji već je tužitelj ukratko zaključio kako osim interesa zainteresirane osobe VS ne postoji javni interes za traženom informacijom jer se tražena informacija ne odnosi na pitanja koja su u društvu smatrana pitanjima od javnog interesa, poput zaštite okoliša, ugrožavanja javnog zdravlja, prijetnji obrani i javnog zdravlja, prijetnji obrani i javnoj sigurnosti, potrošnje proračunskih sredstava, zakonitosti rada tijela

javne vlasti, kršenja ljudskih prava, mogućih slučajeva korupcije i slično. Nadalje, tužitelj nije u konkretnom slučaju razmotrio sam sadržaj tražene informacije i naveo razloge iz kojih bi bilo razvidno na koji način bi omogućavanje tražene informacije odnosno objavljivanje iste moglo dovesti do pogrešnog tumačenja sadržaja informacije, ugroziti proces donošenja propisa i akata ili slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova. Činjenica je da je zainteresirana osoba VS zahtjevom za pristup informacijama zatražila od tužitelja informaciju koja je gotova, izrađena i koju posjeduje tužitelj kao tijelo javne vlasti, a koja informacija nije istovjetna odluci o imenovanju predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog prava i srodnih prava, kako to tužitelj u tužbi pogrešno navodi. Naime, u informaciji koja je predmet postupka, osim imena i prezimena izabranih kandidata (članova) nalaze se i podaci o obrazovanju, radnom iskustvu i stručnosti kandidata, a takvih podataka nema u navedenoj odluci o imenovanju. Vezano za navode tužitelja kako je tuženik u pobijanom rješenju promijenio stav iznesen u rješenju od 18. ožujka 2019. bez ikakvog obrazloženja te da opisano ponašanje tuženika dovodi do pravne nesigurnosti i nemogućnosti ustaljenja prakse kako bi javna tijela trebala postupati s određenim zahtjevima za pristup informacijama, tuženik ističe, kako je u predmetu klasa: UP/II-008-07/19-01/234, tuženik potvrdio rješenje tužitelja i odbio žalbu žaliteljice kao neosnovanu iz razloga jer postupak izbora predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknadu u području autorskog i srodnih prava nije bio okončan u vrijeme podnošenja žaliteljičinog zahtjeva te jer nije utvrđeno da prevladava javni interes nad zaštićenim interesom. Dakle, navedeno rješenje se temelji na činjenici da je postupak bio u tijeku, a ne na činjenici da je odluka o imenovanju predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog i srodnih prava tijekom žalbenog postupka objavljena. U žalbenom postupku uzima se u obzir činjenično stanje koje je postojalo u vrijeme podnošenja zahtjeva odnosno odlučivanja prvostupanjskog tijela o zaprimljenom zahtjevu, pa stoga navodi tužitelja da bi se radilo o istom činjeničnom stanju kao i u ovom predmetu su netočni. Tuženik ostaje kod obrazloženja osporenog rješenja iz razloga navedenih u njegovom obrazloženju te iz razloga navedenih u odgovoru na tužbu te predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev i potvrdi rješenje tuženika.

4. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu VS dostavila je odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da je kao zainteresirana osoba suglasna s odlukom Povjerenika za informiranje. Ističe da tužitelj nije proveo test razmjernosti i javnog interesa na način koji je određen Zakonom o pravu na pristup informacijama, te u potpunosti podržava obrazloženje tuženika. Vezano uz navod u tužbi da je Povjerenik za informiranje u ranijem sličnom predmetu 18. ožujka 2019. potvrdio odbijajuće rješenje tužitelja od 29. siječnja 2019. to jest mijenjao svoj stav bez ikakvog obrazloženja, ističe da je i Vrhovni sud Republike Hrvatske mijenjao svoju praksu, sukladno okolnostima, vremenskom odmaku i argumentaciji. Stav tužitelja u tužbi da u pobijanom rješenju tuženika nije uopće razmatrana pravna osnova na koju se tužitelj pozvao (članak 15. stavak 4. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama) koja propisuje mogućnost ograničenja prava na pristup informaciji koja je nastala tijekom usuglašavanja pri donošenju akata, u razmjeni stavova i mišljenja između tijela, te ugroziti slobodu davanja mišljenja i izražavanja stavova, u konkretnom slučaju otpada. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i potvrdi rješenje tuženika.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24.) odgovori tuženika i zainteresirane osobe na tužbu dostavljeni su suprotnim stranama u postupku.

6. Tužitelj je dostavio očitovanje na odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da je predmet postupka dokument "Prijedlog tužitelja Ministarstvu kulture i medija, imenovanje predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade na području autorskog prava i srodnih prava od 14. siječnja 2022., klasa: 940-01/2021-010/0001" i da smatra da ne postoji pravna osnova za dostavu navedenog dokumenta zainteresiranoj osobi jer navedeni dokument sadrži osobne podatke o kandidatima koji nisu izabrani za predsjednika i članove vijeća stručnjaka, ukazuje sudu da navedeni dokument ne bi smio biti dostavljen zainteresiranoj osobi te da bi barem do dovršetka spora trebalo biti onemogućeno zainteresiranoj osobi uvid u dokument bilo putem e-komunikacije bilo uvidom u papirnati spis, jer bi u protivnom vođenje ovog postupka postalo bespredmetno. Nadalje, posebno ukazuje da se radi o postupku imenovanja kao o prirodi stvari diskrecijskom postupku, u kojem ne postoji obveza neizabranim kandidatima niti javnosti obrazlagati odluku o imenovanju, a tuženik se niti u pobijanom rješenju, a niti u odgovoru na tužbu ne osvrće na navedene činjenice već samo ponavlja da test razmjernost i javnog interesa nije pravilno proveden, nego da tužitelj zaključuje da osim zainteresirane osobe ne postoji javni interes za traženom informacijom. Iz stava tuženika koji je iskazan u pobijanom rješenju i u odgovoru na tužbu proizlazi da bi tužitelj, kao i sva druga javna tijela, uključujući i naslovni sud trebala udovoljiti svakom zahtjevu za pristup informacijama bez obzira na to o kakvoj se informaciji radi i postoji li ikakav javni interes ako je takva informacija "gotova". Tužitelj nadalje u svom očitovanju ponavlja navode koje je iznosio u podnesenoj tužbi. Smatra da se tuženik samo paušalno očitovao na navode i primjedbe tužbe bez da je dao ikakvo konkretno obrazloženje te niti jednim svojim navodom nije doveo u pitanje navode tužbe, pa slijedom toga tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu VS podnijela zahtjev za pristup informacijama 8. veljače 2022., kojim je tražila da joj se dostavi prijedlog Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo upućen Ministarstvu kulture i medija u vezi imenovanja predsjednika i četiri člana vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog i srodnih prava po javnom pozivu i dodatnom javnom pozivu navedenog Zavoda iz studenog i prosinca 2021.

9. Osporenim rješenjem poništeno je rješenje tužitelja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 23. veljače 2022. te je zainteresiranoj osobi djelomično odobreno pravo na pristup preslici dokumenta Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 14. siječnja 2022., kojim glavna ravnateljica navedenog Zavoda dostavlja ministrici kulture i medija prijedlog imenovanja predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog i srodnih prava na način da se na istoj prikriju imena i prezimena neizabranih kandidata te podaci o njihovom obrazovanju, radnom iskustvu i stručnosti, te se u tim dijelovima zahtjev odbija. Tužitelj je odbio zahtjev zainteresirane osobe na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, a u vezi s člankom 15. stavkom 4. točkom 2. navedenog Zakona.

10. Prema ocjeni ovoga Suda prigovori tužitelja vezani za osporeni dio rješenja ne mogu se ocijeniti osnovanima, jer je tuženik ispitao pravilnost testa razmjernosti i javnog interesa, te utvrdio da za predmetnu informaciju postoji javni interes, te da se ne može prihvatiti kao pravilan i na zakonu osnovan stav tužitelja da objava odluke o imenovanju u "Narodnim novinama" čini zahtjev zainteresirane osobe bespredmetnim.

11. Slijedom navedenog, u žalbenom postupku je razmotreno je li u odnosu na predmetni dokument postoji neko od zakonskih ograničenja ili se zainteresiranoj osobi

može omogućiti pristup tom dokumentu u cijelosti ili djelomično. Kako je uvidom u sadržaj dostavljenog dokumenta utvrđeno da isti sadrži određene osobne podatke, utvrđeno je da omogućavanje pristupa osobnim podacima, kao što su imena i prezimena neizabranih kandidata te podaci o njihovom obrazovanju, radnom iskustvu i stručnosti nije utvrđeno da prevladava javni interes za dostupnošću tih podataka, već da u pogledu istih prevladava potreba zaštite prava na ograničenje takvih podataka. Naime, u žalbenom postupku je tuženik zaključio da bi omogućavanje pristupa navedenim podacima predstavljalo nepotrebno zadiranje u privatni život osoba na koje se ti podaci odnose.

12. Člankom 15. stavkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da ako tražena informacija sadrži i podatke koji podliježu ograničenju iz stavka 2. i 3. ovoga članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim. Stoga je u odnosu na osobne podatke iz točke 2. izreke tuženik smatrao da iste treba zaštititi, te u tom dijelu zahtjev zainteresirane osobe ocijenio neosnovanim dok je u preostalom dijelu omogućio pristup traženoj informaciji.

13. Tuženik je pravilno ocijenio neosnovanom tvrdnju tužitelja kako je u pobijanom rješenju promijenio stav iznesen u rješenju tuženika od 18. ožujka 2019. bez ikakvog obrazloženja te da opisano ponašanje tuženika dovodi do pravne nesigurnosti i nemogućnosti ustaljenja prakse. Međutim, navedeno rješenje temelji se na činjenici da je postupak bio u tijeku, a ne na činjenici da je odluka o imenovanju predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade u području autorskog i srodnih prava tijekom žalbenog postupka objavljena. Naime, navodi tužitelja da bi se radilo o istom činjeničnom stanju kao i u navedenom predmetu ne mogu se prihvatiti jer činjenica da je za vrijeme žalbenog postupka bila objavljena odluka o imenovanju nije utjecala na drugostupanjsku odluku tuženika koja je donesena u tom žalbenom postupku. Naime, točno je da je tuženik u obrazloženju rješenja od 18. ožujka 2019. naveo da je za vrijeme drugostupanjskog odlučivanja utvrđeno da je u "Narodnim novinama", broj 17/2019. od 20. veljače 2019. objavljena odluka o imenovanju predsjednika i članova vijeća stručnjaka za naknade, na području autorskog prava i srodnih prava, što čini tužiteljev zahtjev bespredmetnim, međutim, pravilno smatra tuženik da se taj navod može razmatrati samo u okviru cjelokupnog rješenja jer ako se izvuče iz danog konteksta obrazloženja može se protumačiti na pogrešan način, a što je učinio tužitelj. Dakle, treba istaknuti da je ranije rješenje od 18. ožujka 2019. na koje se tužitelj poziva bilo utemeljeno na činjenici da je postupak bio u tijeku, a ne na činjenici da je odluka o imenovanju objavljena u "Narodnim novinama".

14. S obzirom na navedeno, tuženik je pravilno postupio kada je poništio rješenje tužitelja od 23. veljače 2022. i odlučio kao u izreci osporenog rješenja.

15. Slijedom svega navedenog, trebalo je na temelju odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 26. veljače 2025.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.